

L'Ametlla del Vallès

L'Ametlla... Cada any creix: es fan més cases, augmenta el nombre d'estiuejants, i això, per què? Es que Déu ha donat al poble una situació de privilegi i el seu clima, tant estiu com hivern, és ben tolerable. Heus ací, en part, els valors materials del poble.

El principal patrimoni espiritual el constitueixen les festes tradicionals. Em plau fer esment de les més importants:

Aplec de Març a Puiggraciós. Es costum de visitar, el dia 25 de març, el Santuari per retre homenatge a la Mare de Déu; s'oeix Missa i hom recull pietosament el pa beneït que es dona a tots els fidels assistents a la diada. Es dina en taules improvisades en el bosc i, després del rosari, a la tarda, es dona el comiat a la Verge.

Festa Major. Es celebra el dia 25 d'agost. Hi ha molts detalls que fan atractiva la festa. A l'Ofici es canta una Missa inspiradíssima, obra del plorat mestre En Domènec Mas i Serracant, que fou molt estimat pels veïns del poble. L'esperit que agermana a tots, dona relleu i solemnitat a tots els actes, religiosos i profans, preparats amb gust refinat pels organitzadors de la festa. No hi falten els partits de futbol, atraccions per als infants, etc.

Festa del Sagrat Cor de Jesús. Tothom que ha vist aquesta festa guarda el record de la Processó del capvespre del diumenge, tercer de Setembre. Les lluminàries dels carrers i cases, els altaveus que permeten seguir amb tot detall les allocucions i cants, fan vibrar d'emoció a la massa de fidels que hi assisteixen. No hi ha ningú de L'Ametlla que no guardi, en tot l'any, el bon record de la diada.

Al final de Setembre la **Festa de la Camioneta.** El berenar, perfumat per l'aire de pins dels boscos de «can Sous», la ballada de Sardanes, la Processó, que segueix pel camí enlluminat amb atxes de vent i que acompanya a la Verge de Puiggraciós fins al Temple, l'apoteosi amb la cascada de llum que surt de sota les campanes i el tro final de la traca, són números que no falten en el programa de tan bonica festa.

Dóna bo de veure amb quina il·lusió esperen cada any els vellets del nostre poble la festa d'Homenatge a la vellesa. La Santa Missa i sermó del Sr. Rector, l'acte d'homenatge, el dinar de germanor; tot tan ben preparat, fan que la festa sigui exemplar i que ompli de joia el cor dels vells: que aquell dia se senten més joves.

Als que hagin sentit les Caramelles de Pasqua, tan ben organitzades per la societat coral «El Lliri», es donaran compte que és veritat que a L'Ametlla sempre hi ha hagut bons cantaires.

El nostre poble conserva fidelment el tradicional ball de les Gitanes. Grans i xics hi participen i és ingent la multitud de veïns d'altres pobles que vénen a presenciar la bonica festa.

Aquí teniu resumit el patrimoni tradicional, que els d'ara hem rebut dels avantpassats i que amb amor estem disposats a conservar per la grandesa del nostre volgut poble.

X

Santa Eulàlia de Ronsana

Santa Eulàlia de Ronsana és un dels afortunats pobles del Vallès que, com cada any en aquest temps, viu uns dies de joia i de neguit preparant la IV Jornada Comarcal de Joventut; és meravellós l'entusiasme del jovent, que no escatima sacrificis per tal de donar el màxim relleu a la Jornada. Faig ressaltar l'entusiasme de la joventut per a demostrar que de veritat som un poble afortunat en tots conceptes; primerament, perquè Déu va posar en aquest trocet de terra tot l'encís, fent del Vallès una terra fèrtil i un paisatge bellíssim i, segonament, perquè els seus habitants estan dotats de creències religioses, puix no ha faltat mai la paraula de Déu, havent-se celebrat amb gran èxit sempre, la Santa Missió, el Novenari d'ànimes, conferències per a joves i noies, cerques d'estudi, reunions de filles de Maria, etc.

Però, ja que hem viscut heretant tanta abundor de gràcies, no ens ha de servir pas per a vanagloriar nos, sinó que tot això ha d'ésser un crit d'alerta. Un crit d'alerta perquè cadascun de nosaltres pensem en la gran responsabilitat que tenim als ulls de Déu.

Hi ha fam en el món: aquest és el

lema del nostre Congrés de Lourdes; fam de pa, fam de justícia i fam d'amor. És terrible, però ben cert que de cada tres persones dues pateixen gana de pa; pares que, impotents, veuen créixer els seus fills malaltisos a causa de no poder-los hi donar l'aliment necessari. Com agraïm nosaltres a Déu el bé d'haver-nos ofert aquesta terra on vivim! Fam de justícia, de la verdadera justícia, i fam d'amor. És possible que això sigui cert? Fam d'amor, ara, en el nostre temps? El cinema, els llocs de divertiment, en el carrer mateix, tot ens parla d'amor; aquells nois i aquelles noies que als ulls del món es demostren un amor platònic, a voltes no és més que un foc d'encenalls. Déu és l'amor per excel·lència i el nostre amor ha d'ésser una ramificació del Seu, ha de mirar enlaire, elevar-se, saber treure tot el que no sigui Amor vertader. No una sola cosa; no allò que no ens costa; no, no tot el que sigui contrari a aquest sentiment, a aquest hermosíssim do que Déu ens ha donat. Així, i solament així, es calmarà aquesta sed i ressorgirà un món millor, un món format per unes llars d'ensomni, exemplars, felices com les que Déu vol, i així, quan haurem de presentar-nos a Déu, no ho haurem de fer amb les mans buides, sinó que les podrem portar curulles de bones obres tornant-li amb escreix el que ell ens va donar.

M.ª CARME BRUSTENGA
I ELISETA ESCOBAIRO

**Panaderia
y
Pastelería**

Hermanos MONTCAU

Paseo Torregassa, 59
Teléfono núm. 26
LA AMETLLA DEL VALLÉS

**Conservas
del Vallés**

FELIUBADALO

La Ametlla del Vallés